

Frans Kusse schreef boek over kindertypologieën

Samenhang tussen klacht homeopaat bij zoeken

‘Wat voor type is mijn kind?’. Zo heet het recent verschenen boek van Frans Kusse, arts voor homeopathie uit Amsterdam. Kusse is geen onbekende bij Homeopathie Magazine: al jarenlang is hij een gewaardeerd medewerker, ook als lid van de redactieadviesraad. Zijn interesse voor typologieën in de homeopathie kwam naar voren in zijn eerste boek ‘Wat voor type bent u?’

Door: Aukje Mulder*

*Aukje Mulder is freelance journalist.

Hij studeerde medicijnen om huisarts te worden. Maar dat is er nooit van gekomen. Frans Kusse raakte tijdens zijn studie medicijnen al geïnteresseerd in het zelfgenezend vermogen van een mens. Hij deed de postdoctorale studie

Homeopathie om die later met zijn werk als huisarts te combineren. “Ik moest drie jaar wachten voordat ik met de huisartsenopleiding kon starten en begon daarom alvast met homeopathie. In die drie jaar bouwde ik een goedlopende homeopathische praktijk op. Aan een huisartsenstudie ben ik niet meer begonnen.”

Spijt heeft hij nooit gehad. “Als arts voor homeopathie kan ik veel voor mensen doen. Ik kan echt tijd aan ze besteden.” Inmiddels werkt hij onder één dak met zes collega-homeopaten. Maar er gaat meer gebeuren. Samen met twintig collega’s van andere disciplines – zoals natuurartsen, orthomanuele genezers, fysio- en shiatsu-therapeuten – begint hij over een half jaar een integraal gezondheidscentrum in Amsterdam.

Anderen

“Ik houd ervan om kennis en ervaring te delen. Kennis moet je niet voor jezelf houden, je hebt anderen nodig.” Bij ‘anderen’ doelt hij ook op regulier werkend artsen. “Natuurlijk, het gaat niet om of-of maar om én-én. Ieder heeft zijn eigen kennis. Door samen te werken kun je



Hans Oostrum Fotografie, Den Haag



en type mens helpt naar juiste middel

Hoofdpijn, huidklachten en Phosphorus

Paula (9) had vanaf haar geboorte huidproblemen. Ze kwam bij me met een hardnekkig eczeem tussen haar tenen. Ze had last van jeuk in haar ogen, vooral bij paardrijden en jeuk op de rug bij het uitkleden. De voornaamste klacht was op dat moment haar hoofdpijn door een tekort aan slaap en door leuke of negatieve spanning.

Door slapen werd de hoofdpijn minder. In de familie kwamen veel allergieën voor en astma. Ze was een zacht, gemakkelijk en open meisje. Haar moeder vertelde dat ze erg bang was om alleen en in het donker te zijn. Ze was dol op mensen maar ook op dieren, vooral paarden. Ze hield van vis en niet zo van kaas. Ze sliep steevast op haar rechterzijde.

Na een dosis Phosphorus 30K ging het zoveel beter met haar – ze had geen last meer van hoofdpijn gehad, geen jeuk meer en het eczeem was verdwenen – dat wij na zes weken besloten haar alleen nog terug te zien als de klachten terugkwamen. Mochten haar klachten nog eens terugkomen en zou ze niet meer reageren op Phosphorus, dan zou Tuberculinum een mogelijk geneesmiddel zijn in verband met haar allergische aanleg.

het beste uit twee werelden halen. Neem nu ziekten als astma of COPD ('Chronic Obstructive Pulmonary Diseases', ofwel chronisch (langdurig) obstructieve longziekte). Heel veel mensen hebben daar last van en doen een beroep op de reguliere gezondheidszorg. Terwijl de homeopathie zoveel kan betekenen. Door samen te werken zou je patiënten nog beter kunnen helpen. Bovendien levert het een flinke

kostenbesparing op, want die chronische klachten kosten de gemeenschap enorm veel geld. Ik ben hoopvol gestemd. Vanuit ons centrum hebben we veel contacten met regulier werkende artsen die patiënten naar ons verwijzen."

"Vrijwel alle ziekten zijn met homeopathie te benaderen. Let wel: ik zeg dus niet dat ze alles kan genezen. Bij een ziekte als kanker bijvoorbeeld moet je niet de pretentie hebben dat je die alleen homeopatisch kunt behandelen. Je moet bescheiden blijven. Wel breng je met homeopathische geneesmiddelen de mens beter in balans, lichamenlijk, psychisch én spiritueel. Iedere patiënt heeft baat bij dergelijke ondersteuning. Ook de patiënt die chemo of bestraling krijgt. Het gaat, opnieuw, om het beste uit twee werelden."

Onvoldoende bekend

Bij het grote publiek zijn de mogelijkheden van homeopathie nog onvoldoende bekend, meent Kusse. Nog te vaak wordt deze geneeswijze geassocieerd met verkoudheid, hoofdpijn of eczeem. "Als klachten zwaarder worden, wordt de link niet meer gelegd. Dat veel chronische aandoeningen, zoals psoriasis, terugkerende infecties, allergieën, maar ook psychische

Koortsstuipen en Belladonna

Marloes was vier jaar, toen ik haar voor het eerst zag. Vanaf haar geboorte hilde ze veel en ze groeide niet goed. Na een paar maanden werd ze in het ziekenhuis opgenomen met een bronchitisachtig beeld. Daarna was ze steeds verkouden, had ze snel koorts en kreeg ze regelmatig oorontstekingen. Toen ze een jaar oud was, kreeg ze voor het eerst een koortsstuip. Omdat ze daarna steeds terugkwamen, schreef de kinderarts enkele anti-epilepsiemiddelen voor. Zonder resultaat. Marloes was een sociaal maar eigzinnig meisje. Iedere vorm van dwang werkte averechts. Ze hield van bewegen, van klimmen en was graag buiten. Als het niet ging zoals ze wilde, dan gooide ze zich op de grond en had de neiging te gaan bijten, te slaan of te gillen. Wat eten betreft, was ze dol op spinazie.

Vanwege de koortsstuipen en haar gedrag schreef ik haar een dosis Belladonna voor. Hierop reageerde ze bijzonder goed. Zowel lichamenlijk als in haar doen en laten was ze veel beter. Af en toe was ze nog wel verkouden, maar ze kreeg geen koortsstuipen meer en de verkoudheid ging vanzelf snel weer over. Marloes luisterde beter, was minder driftig en vrolijker.

Oorontstekingen en Pulsatilla

Sandra (bijna 1) had in haar korte leventje al vier keer een oorontsteking gehad. Ze was vijf maanden oud toen ze voor het eerst last kreeg van verkoudheid waarna haar gehoor niet goed bleek te zijn. Voor de oorontstekingen had ze steeds een antibioticumkuur gekregen. Ze sliep goed en had een goede eetlust. Ze was dol op fruit, brood en melk. Bij het drinken zweette ze veel op haar hoofd en vaak ook in bed. Sandra was een heel lief, levendig en vrolijk meisje. Ze had wel een eigen willetje. Het liefst had ze veel mensen om zich heen. Ze genoot van gezelligheid en hield van knuffelen. Als ze verdrietig was, werd ze graag getroost.

Na een dosis Pulsatilla 30K ging het snel beter met Sandra. De verkoudheden verdwenen en het gehoor werd beter. In de twee jaar daarna had ze één maal per half jaar een dosis Pulsatilla 200K nodig bij een beginnende verkoudheid. Toen ik haar vijf jaar later terugzag, was het al die tijd goed gegaan. Ze bleek sinds kort weer last te hebben van haar oren en natuurlijk schreef ik opnieuw Pulsatilla voor.

>>

Schrijfproblemen en Natrium muriaticum

Het probleem waar Maartje (10) mee kwam, was haar leren. Vooral met schrijven maakte zij vreemde fouten. Ze draaide woorden om en ze had de neiging in spiegelschrift te schrijven. Lezen ging goed. Haar motoriek was zwak. Verder had ze af en toe hoofdpijn, was hoesterig en vaak verkouden. Op school werd ze geregeld geplaagd.

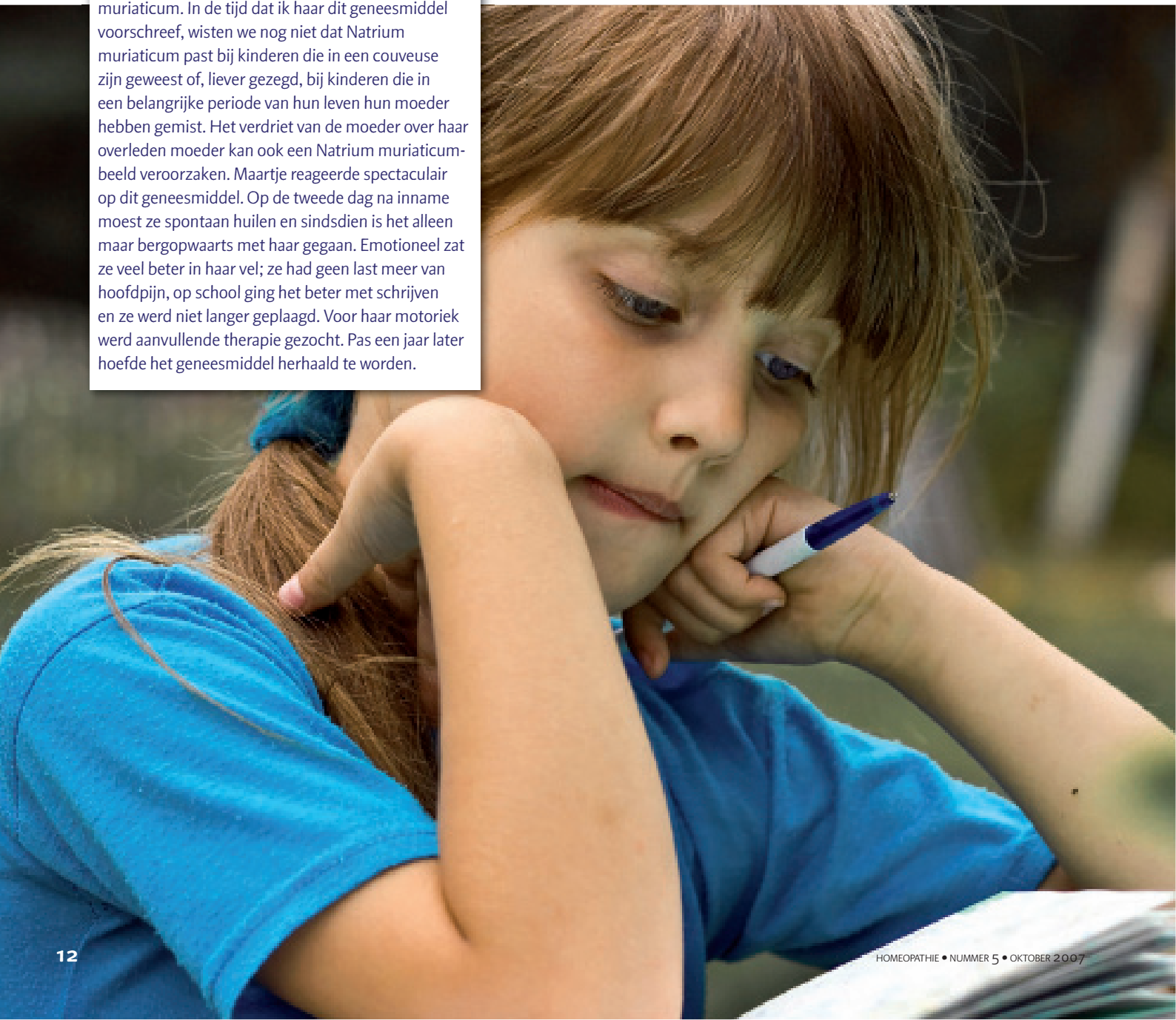
Bij haar geboorte had ze een te laag geboortegewicht, reden waarom ze – voordat ze contact met haar moeder had – voor een dag in een couveuse werd gelegd. Enkele weken na haar geboorte overleed onverwacht haar oma, de moeder van haar moeder. Maartje was een rustig, voorzichtig kind. Ze was een gevoelsmens en kon niet tegen harde woorden, hield van muziek en was dol op dieren. Bij pijn of verdriet liet ze niets merken. Huilen deed ze niet snel. Door de problemen op school was haar zelfvertrouwen niet groot.

De problemen met schrijven, de lichamelijke onhandigheid en de lichamelijke klachten, evenals haar karakter, pasten goed bij het beeld van Natrium muriaticum. In de tijd dat ik haar dit geneesmiddel voorschreef, wisten we nog niet dat Natrium muriaticum past bij kinderen die in een couveuse zijn geweest of, liever gezegd, bij kinderen die in een belangrijke periode van hun leven hun moeder hebben gemist. Het verdriet van de moeder over haar overleden moeder kan ook een Natrium muriaticum-beeld veroorzaken. Maartje reageerde spectaculair op dit geneesmiddel. Op de tweede dag na inname moest ze spontaan huilen en sindsdien is het alleen maar bergopwaarts met haar gegaan. Emotioneel zat ze veel beter in haar vel; ze had geen last meer van hoofdpijn, op school ging het beter met schrijven en ze werd niet langer geplaagd. Voor haar motoriek werd aanvullende therapie gezocht. Pas een jaar later hoefde het geneesmiddel herhaald te worden.

aandoeningen als angsten en depressies, goed te behandelen zijn met homeopathie, is veelal onbekend. In veel gevallen is verbetering mogelijk en heeft de patiënt minder medicatie nodig. Dit aspect zou breder uitgedragen moeten worden.”

Te weten welk type mens hij voor zich heeft, kan de homeopaat helpen bij het kiezen van het juiste middel. “Het onderwerp is niet nieuw. Al honderd jaar geleden waren homeopaten bezig om verbanden te leggen tussen de lichamelijke klachten en de persoon die daarachter zat. Er is beslist een samenhang. Ik zie het dagelijks in mijn praktijk. Een heel eenvoudig voorbeeld. Ieder mens reageert anders op de dingen die hij meemaakt. De één trekt zich terug bij een groot verdriet en heeft Ignatia nodig, de ander wil erover praten en getroost worden. Die schrijf ik Pulsatilla voor.”

“Zo past bij ieder type mens zijn eigen type medicijn. Er zijn op dit moment zo'n 5700 homeopathische geneesmiddelen. Waren jaren geleden met vijftig middelen veel patiënten goed te helpen, nu lukt dat niet meer. Ziektes worden complexer. Er is een absoluut verband met de complexere maatschappij. Homeopathisch werkende artsen in ontwikkelingslanden zien daar ziektebeelden die we hier honderd



jaar geleden hadden. Veel aandoeningen uit onze gecultiveerde maatschappij kennen ze daar niet.”

Beeld vormen

Door veel vragen te stellen kan de homeopaat zich een beeld vormen van het type mens dat voor hem zit. Pas dan kan hij een passend middel bij de klacht zoeken. In zijn eerste boek ‘Wat voor type bent u?’ ging hij op dit gegeven in. “Wat ik in mijn boek vertel, doe ik ook in mijn praktijk. Ik vind het belangrijk om uitleg te geven waarom ik iemand nu juist dat ene middel geef. Bij genezing hoort ook bewustwording: wie ben je en hoe zit je in elkaar? Leer je eigen sterke en zwakke kanten te zien. Dan kun je zelf verantwoordelijkheid nemen voor je eigen genezingsproces. Ook in de reguliere geneeskunde gaat men steeds meer ontdekken dat een geneesmiddel bij de één beter werkt dan bij de ander. En dat niet iedereen dus hetzelfde reageert. Men zoekt die verschillen vooral in DNA-patronen.”

En nu dus het tweede boek ‘Wat voor type is mijn kind?’. Geschreven voor ouders en grootouders die beter willen begrijpen hoe hun kind in elkaar zit. Want als je snapt hoe en waarom een kind op een bepaalde manier reageert, kun je daar beter mee omgaan. Ook hier geeft Kusse uitleg over het doel van de door hem gekozen geneesmiddelen.

Emoties

“De behandeling van een kind heeft voor- en nadelen. Bij een kind zie je sneller hoe het zich voelt, want het uit zijn emoties. Verdrietig is verdrietig. Boos is boos. Een kind dat boos is, wordt soms een klein bijtertje. Dat is duidelijk. Het type is eenvoudiger te karakteriseren. Nadeel is dat een jong kind nog niet kan vertellen wat het voelt. Dat lukt bij een volwassene juist wel. Moeilijker bij volwassenen is om aan de buitenkant te zien wat er van binnen leeft. Boosheid bijvoorbeeld kan worden gemaskeerd.” Alle volwassen typen zijn ook bij kinderen terug te vinden. In principe kunnen alle middelen ook aan kinderen worden gegeven.

“Een kind is in principe gewoon zichzelf en er bestaan geen foute of abnormale typen. Je moet respecteren dat je kind zijn eigen karakter heeft. Tegenwoordig moeten veel kinderen voldoen aan een ideaalbeeld van de ouders. En die hebben vaak geen vrede met een druk karakter of de leerstoornissen van hun kind. Ik zal daarom altijd goed kijken wat ik wil behandelen. Want wat is eigenlijk ziek gedrag? Je kind moet niet een schoothondje worden. Het gaat erom of het kind lekker in zijn vel zit of niet. Als er werkelijk sprake is van onbalans – ADHD, concentratiestoornissen, dyslexie – dan is daar met homeopathie veel aan te doen.”

Puur en blanco

Bij kinderen met ernstige aandoeningen moet je voorzichtig zijn, vindt Kusse. Niet alles is alleen met homeopathie te behandelen. “Bij een autistisch kind met eczeem ga ik zoeken naar een middel dat bij de beide problemen van dat kind past. Maar ik heb niet de pretentie om ook het autisme te genezen. Wel zie ik soms dat bij bepaalde vormen van autisme het gedrag enigszins opknapt.” Over het algemeen zijn kinderen goed homeopathisch te behandelen. “Een kind is puur en blanco. Heeft een sterke levenskracht en is minder gecompliceerd dan een volwassene. Een kind reageert primair. Het genezingsproces komt sneller op gang. Soms al na een paar dagen.” ●